

Καλλιέργειες με προοπτικές για τη Θεσσαλία (Χρήστος Αυγουλάς, Καθηγητής Γεωπονικού Παν/μίου Αθηνών)

/ [Πεμπτούσία](#)

Μηδική (*Medicago arborea*)

Προοπτικές θετικές για την περιοχή έχει η καλλιέργεια του ηλιάνθου είτε για την παραγωγή λαδιού (κυρίως) είτε για την παραγωγή βιομάζας, αφού το φυτό αποδίδει ένα ικανοποιητικό γεωργικό εισόδημα με μικρότερο κόστος από ότι το βαμβάκι, ενώ συγχρόνως αξιοποιεί εκτάσεις με περιορισμένη δυνατότητα άρδευσης.

Καλλιέργειες υποσχόμενες για την περιοχή, υπό προϋποθέσεις, μπορούν να αποτελέσουν τα όσπρια (φακές και ρεβίθια) τα οποία ήδη καλλιεργούνται και εδώ στην περιοχή της Νίκαιας.

Για την επιτυχία της καλλιέργειας των οσπρίων, πρέπει τα προϊόντα να έχουν

βραστερότητα (εδάφη επαρκώς εφοδιασμένα με Ca είναι απαραίτητα) και να παράγονται σε ικανοποιητικές ποσότητες, από ομάδα παραγωγών, ικανές να τροφοδοτούν μεγάλες αλυσίδες τροφίμων.

Τέλος, δυναμικές καλλιέργειες για την περιοχή, με ευοίωνες προοπτικές για το μέλλον, αποτελούν τα κτηνοτροφικά ψυχανθή και συγκεκριμένα ο βίκος (ετήσιο) και η μηδική (πολυετές).

Ο βίκος είναι φυτό κυρίως σανοδοτικό και σε δεύτερο βαθμό καρποδοτικό και αποτελεί άριστη κτηνοτροφή. Είναι το πιο σπουδαίο από τα φθινοπωρινά κτηνοτροφικά ψυχανθή και εκτός των άλλων, έχει αποδειχτεί το πιο κατάλληλο φυτό αμειψισποράς σε εναλλαγή με σιτηρά, σε χωράφια ξηρικά, που έχουν εξαντληθεί από τη συνεχή καλλιέργεια σιταριού ή κριθαριού. Ο βίκος αποτελεί και αξιόλογο φυτό χλωρής λίπανσης. Από την άλλη μεριά, το χόρτο της μηδικής είναι πλούσιο σε πρωτεΐνες, υδατάνθρακες, ανόργανα άλατα και βιταμίνες. Αποτελεί ζωοτροφή υψηλής θρεπτικής αξίας, πολύ εύγεστη και ελκυστική για τα ζώα, γι' αυτό και πάντα θα είναι ζητούμενη και θα δίνει ένα αξιοπρεπές εισόδημα στον παραγωγό.

Η μηδική είναι η πιο διαδεδομένη χορτοδοτική καλλιέργεια στη χώρα μας, είναι φυτό πολυετές, πολλαπλών κοπών, γρήγορης αναβλάστησης και υψηλών αποδόσεων όταν αρδεύεται. Χορηγείται στα ζώα υπό μορφήν ξηρού χόρτου (σανός) ύστερα από φυσική ξήρανση, αλλά και ως χόρτο χλωρό ή ενσιρωμένο. Μπορεί ακόμη να χρησιμοποιηθεί σε μείγματα με άλλα φυτά για βόσκηση.

Οι προοπτικές καλλιέργειάς της είναι θετικές και η δυναμική της αυξητική σε ότι αφορά τις καλλιεργούμενες εκτάσεις και τον όγκο παραγωγής.

Τα φυτά της Μ.Κ. καταλαμβάνουν κάθε χρόνο περίπου 60% των καλλιεργουμένων στη χώρα μας εκτάσεων (σε παγκόσμια κλίμακα το 95%). Στην περιοχή της Θεσσαλίας, λόγω των κλιματικών συνθηκών και του προφίλ του εδάφους, αλλά και λόγω παράδοσης, αποτελούν τον κύριο άξονα της φυτικής παραγωγής, που συμπληρώνεται από τις εκτάσεις που καταλαμβάνουν οι δενδρώδεις καλλιέργειες.

Με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, τα Φ.Μ.Κ. θα είναι για τη Θεσσαλία φυτά σημαντικά, σε πολλές περιπτώσεις μοναδικά, φυτά από τα οποία και τώρα και στο μέλλον θα εξαρτάται το εισόδημα πολλών γεωργικών νοικοκυριών.

Το παρόν κείμενο είναι το τελευταίο τμήμα μεγάλου αφιερώματος στα Φυτά Μεγάλης Καλλιέργειας (ΦΜΚ) του Ομότιμου Καθηγητή του Γεωπονικού Πανεπιστημίου Αθηνών, κ. Χρήστου Αυγουλά.

Διαβάστε το προηγούμενο μέρος του άρθρου [εδώ](#)